

ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΤΟΥ ΑΝΕΤΟΛΗ FRANCE

MANTAM NTE LOUZY

Ήταν ή περίοδος; της τρομοκρατίας. Η Γαλλική Έπανάστασις έμεινε. Έβροχεν αίμα. Είχα πάει επίσκεψι στής κυρίας Παυλίνας ντέ Λουζύ. Μόλι; έπικρα μέσα; ή Παυλίνα μου έδωσε τώ χέρι. Μείναι ε γιά λίγο σωπηλοί. Η σάρκα και τώ ψύθιο κατέλλο της; είχαν ριγμένα μ άφροντία σέ μιιά πολτρώνα. Επλησίωσε τώ παρόθυρο και κοίταξε τόν ήλιο πού βασίλευε στό ματωμένο όρίζοντα.

— Κυρία; τί; είπι επί τέλους; θυμάστε τί μου λέγατε πρό δύο χρόνων; έξει στού; πρότοδ; τού λόρου; στήν ακροποταμια; έξει πού στρέφετε τώμα τά βλέμματά σας; θυμάστε πού; άπλώνοντε; γύρω σας; τώ χέρι σας προφητικά; μ έζάντε νά δω από τότε τί; σημερινές; τρομερές; ήμέρες; αυτές; τί; ήμέρες; τού φόβου και τού έγκλήματος; Εμποδίατε τά χείλη μου νά σάς; όμοιορήσουν τόν έρωτά μου και μου είπατε: «Ζήστε; πολεμήστε γιατή δικαιοσύνη και την ελευθερία.» Κυρία; άπότον τώ χέρι σας; πού έπρεπε νά τώ έγω γεμίσει με δάκρυα και φιλά; μου έδειξε τώ όρθιο; από τότε έβάδισα με θάρρος; Αυθόχρηστα τώμα πολεμώ χωρίς άνάγκησιν τού; πειναλέου; ταραξίε; πού σπείρουν τη διχόνοια και τώ μισο; τού; άρχο ανεί; πού παραπλανού; τώ κατ με τί; στασιμωδικές; αποδείξει; μιιά; ψεύτικη; άγίας.

Μέ σταμάτησε μ ένα κίνημα και μου έκανε νόημα ν' άκούσω. Άκούσαμε τότε νά έρχονται; μέσ άπ τώ μυωμένο άέρα τού κήπου; μακρινές; κρυγές; πού έλεγαν: «Θάνατο; στον άριστοκρατία!... Τώ κεφάλι του νά τώ κερφώσουμε σέ μιιά λόχη!»

— Όχη; άνιγητή ή κ. ντέ Λουζύ; κρατούσε τώ δάχτυλο στό στόμα της.

— Θά ζωνηόυν; τί; είπι; κανένα δυστυχημένο. Ψάχνουν στά σπίτι καϊζανων συλλήψεις; μέρα και νύχτα στό Παρίσι. Μπορεί νά ρθούν νά ψήσουν κι έδω. Η πρέπει νά φύγω γιά νά μήν πάθετε τίποτε. Άν και λίγο με ζέρον σ' αυτή τη συνουσία; είμαι; γιά την εποχή μας πολύ επιάνδυνος; επισιπέτης.

— Μείνετε! μου είπε.

Λευτέρα φορέ όί κραγιώ; ζέσιαν τόν ήσυχο βραδινο άέρα. Συγχρόνω; άκούοντοσαν ποδοβολητά και τυροβολισμοί. Έξώρνωσαν. Άκούοντοσαν; πού έλεγαν: «Πείστε τά στενά για νά μή μά; τώ σκάση ό κακούργο;!»

Η κυρία ντέ Λουζύ όσο ό κίνδυνο; έπλησίωζε; φρινότανε και πώ ήσυχη.

— Άς άνέβουμε στό δεύτερο πάτωμα; είπε; γιά νά βλέπομε από τί; γάλλιε; τί γίνεται όσω. Αλλά μόλι; άνοιξε την πόρτα πού έφερεν στη σάλα; είδαμε έναν άνδρωπο χλωμό; ίσχω πού τά δόντι του έτριξαν και τά πόδια του έτρεμαν. Αυτό τώ φάσμα ψυθύωσε με πνιγμένα φωνή:

— Σώστε με!... κρύψτε με!... Είπ' εκεί... Γέμισε από δαύτου; ό κήπο; μου... Έσπασαν τη πόρτα τού σπιτιού μου... Έρχονται... Π

Η μαντινι ντέ Λουζύ; πού άναγνώρισε άμέσω; τώ Πλανσοννέ; τώ γέρο φιλόσοφο; πού κατοικούσε στό γειτονικό σπίτι:

— Μήπως; σά; είδε ή μαγεϊρισά μου; Είνε κι' αυτή με τού; Ιακωβίνου;!

— Κανείς δέ με είδε.

— Δόξα σοι ό Θεός; γείτονί μου!

Και τόν έφερε στη κρεββατοκίμαρή της; όπου τού; ακολουθήσα κ' έγώ. Έπρεπε νά σκεπτη; νά βοηθ κανένα κρυφώνα πού νά τόν κρύψω; αν όμ για μέρες; τουλάχιστο για ένας; ώ; πού νά ξεγελαστούν και νά φύγουν εκείνοι πού τόν κινηγούσαν. Εγώ θά πρόεζην άπ τώ παράθυρο τί γίνεται γύρω και μόλι; τού; είδοποιούσι ό δυστυχημένο; φιλόσοφο; θά έφευγε από τη μικρή πόρτα τού κήπου. Έν τφ μεταξυ αυτό; δέν μπορούσε νά σπαθή στα πόδια του. Ήταν περίτρωμο; Μά; έδωσε νά κιταλίθουμε ότι κατεδιώκετο; αυτό; ό έχθρο; τών βασιλέων και τών πατιδών ως συνομήτης. Αυτό ήταν μιιά άτιμη συκοφαντία. Η άλήθεια ήταν πώ; τόν καταδιώκε ό Λουμπέν λόγω τού μισου; τού; ό Λουμπέν; ό πώων κροτοώλη; τού; έτσιδη είχε προσοπικά μιζύ του. Ο Λουμπέν αυτό; προήδρευε τώμα στό διμερισμα τού κροτοπέλου του.

Ψυθύοντα; αυτό τ'όνομα ό Πλανσοννέ νόμισε πώ; έβλεπε μπρο; τού τώ Λουμπέν κ' έκρυψε; μέσ στα χείρη τού τώ πρόσωπό του. Η άλήθεια όμως; ενε ότι άκούοντοσαν βήματα στα σκιλοπίτι. Η κ. Ντέ Λουζύ έσπρωξε τώ σύρτη κ' έβαλε τώ γέρο πίσω από ένα παραβάν. Σέ λίγο άκούστηκαν χτυπήματα στην πόρτα κ' ή Παυλίνα ξεχώρισε τη φωνή της; καμιαφώρας της; πού της φώνασε ν' άνοίξη κ' ότι ό λαός; με την έθνική φρονα βρισκόνοτουσαν στών κηπο και έρχόντουσαν νά κανουν έρευνα.

— Λένε; έπρόθεσε ή μαγεϊρισσα; πώ; ό

Πλανσοννέ ενε μέσ στό σπίτι μας. Έγώ ζέρω καλά πώ; δέν ενε και πώ; δέ θά δαγόμαστε σεις; νά κρύψετε ένα τέτοιο κακούργο; μι αυτού δέ με πιστεύουν.

— Καλά; τότε πέ; τού; ν' άνέβουν! φώνιζε ή κ. ντέ Λουζύ μέσ άπ την πόρτα. Δείχ του; όλο τώ σπίτι; από τώ ύπόγειο ως τώ κελλερι.

Άκούοντα; αυτό τώ διάλογο ό φτωχός; Πλανσοννέ λιποθύμισε πίσω άπ τώ παραβάν του και με κόπο κατώθωσε νά τόν συνηφωορίχοντά; τού νερό στό κεφάλι. Όταν συνήλθε ή κ. ντέ Λουζύ τού είπε:

— Φίλε μου; έμπιστευθήτε σέ μένα. Θυμηθήτε ότι οι γυναίκες; ενε ποιηρές.

Τότε; με ήσυχία; σαν νά άπησχολείτο με τίς καθημερινές; της δουλειές; τράβηξε λίγο μπρο; από την πιστάδα τώ κρεβάτι της και με τη βοήθει μου τώ ζέστρωσε κ' έποθετήσε τόν Πλανσοννέ με ταξυ τού άπινω και τού κάτω στρώματο. Καθώς; έκανε αυτές; τις προετοιμασίες; ποδοβολητά και φωνές; άκούστηκαν στη σάλα. Ήταν και γιά τού; τρεί; μας; μια στιγμή φοβερή; μιά ό θόρυβος; συρ-σπρά άνέβηκε από πίνω μας. Καταλίθανε ότι ή φρονα; όδηγομένη; από τη μαγεϊρισσα έφυγνε πρώτα τά κελλάρια. Τώ νταβάν έτριξε; άκούσαμε απειλές; γέλοια; κλωτσιές; και κοντακιές; στό ζύλινα διαφράγματα. Συνήλδαμε; μιά δέν είχαμε ούτε λεφτό γιά χασίμο. Ε-βροηθησα τόν Πλανσοννέ νά γωδή άνιμεσα από τά δύο στρώματα; Κοιτάξοντα; μας; ή κ. ντέ Λουζύ; έκούνατε τώ κεφάλι της. Τώ κρεββατι σ' αυτό τώ χέλι φρινόταν ύποπτο. Προσπάθησε νά τώ ταχτοποίση; μιά δέν τώ κατώθωσε.

— Η πρέπει νά πέσω; είπε.

Κοίταξε τώ ρολόι; ή ώρα είναι έφτά. Συλλογίστηκε ότι θά τού; φρινότανε ύποπτο αν την εύριζαν στό κρεββάτι της; τόσο νωρίς. Νά τη πώ; εν άφρωστη; ή μαγεϊρισά της; θά κιταλίθωνε την ποιηρία; γιατί είξερε πώ; ή κυρία της; ενε καλά. Έμεινε λίγες; στιγμές; σκεπτική κ' έπειτα ή-συχη; αλλά; με μιιά άξιοσέβαστη άρέσκει; γδύθηγε μπροστά μου; έπασε στό κρεββάτι και με διάταξε νά βγάλω τά παπούτσι μου; τά ρούχα και την κρεβάτι μου:

— Η πρέπει νά νομίσουν ότι είμαστε έραστε; είπε.

Η προετοιμασίες; μας είχαν τελειώσει; όταν τώ πλήθος; κατέβηκε από πίνω βλαστημιώνας; και φοβαρίζοντα; τώ δυστυχημένο τόν Πλανσοννέ τόν έπιανε μιιά τέτοια τρεμούλα; πού έκαμε όλο τώ κρεββάτι νά σαλεύη. Άκόμα κ' ή άναπνοή του είναι τόσο δυνατή; πού θά έπρεπε ν' άκούγεται ως τώ διάδρομο.

— Κρίμα; είπε ή κ. ντέ Λουζύ άκούοντάς τον; κ' είχουν τόσο ευχαριστημένη άπό τώ τέχνασμα μου. Ά; μήν άτελειώμαστε όσω; κι ό Θεός; θά μά; βοηθήση!

Μιά γροθιά άκούστηκε στην πόρτα.

— Ποιος; ενε;

— Οι άντιπρόσωποι τού Έθνου;

— Δέν μπορείτε νά περμεινε μία στιγμή;

— Άνοιξε ή σπάσουμε τη πόρτα!

— Φίλε μου; πήγαινε ν' άνοίξης!

Άξίφρα; σαν από θαύμα; ό Πλανσοννέ έπαιψε νά τρέμη και νά φυσίη.

Πρώτο; μήνη ό Λουμπέν; ακολουθούμενο; από μιιά ντουζίνα λογοχοφόνου; Έριξε διαιδοχικά τά βλέμματί του προ; τήν κ. ντέ Λουζύ και σέ μένα.

— Μπά! φώνιζε; ένοχλήσαμε έρωτευέμου; Συγχωρηστέ μας; ώραί!

Έκατος στό κρεββάτι και πίνοντα; τώ σιγώνι της; ώραί; άριστοκρατίδου; είπε:

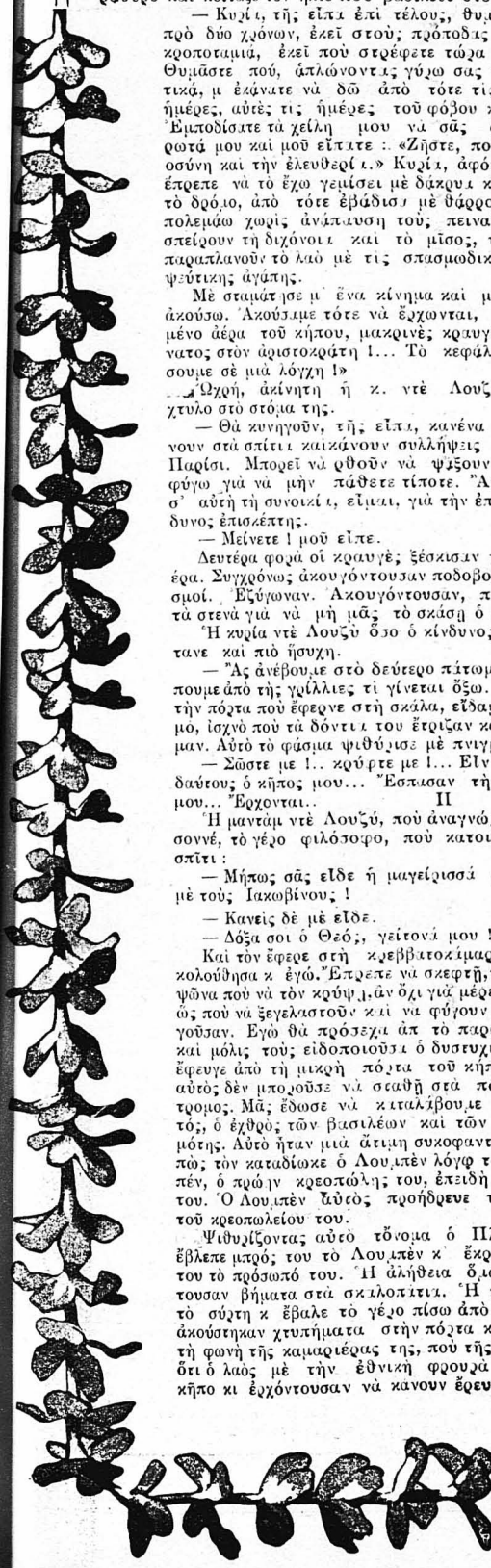
— Είπε άλήθεια πώ; αυτό τώ στόμα δέν πλίστηκε γιά νά λήη νύχι μέρα προεργές; Θέ ήταν κριμα. Μι ή Δημοκρατία προ πάντων; Γυρεύουμε τόν προδότη Πλανσοννέ. Είνε έδω; είμαι βέβιος; Μου χρειζέται. Θέ τόν παρίσω στην γαλλοτία. Ψάχτε; λοιπόν!

Κύτειν κιτω άπ τά έπιπλα; σή ντουλίτα; έχωσιν τη; λογη; τού; και άπ τώ κρεββάτι και βύθισιν τού; ύποκόπινου; στα στρώματα.

Ο Λουμπέν; με κύτειξε με την άκρη τού μυτιού του. Η κυρία ντέ Λουζύ φοβήθηκε γιά μένα; κιμιιά όχληρή έρώσει πού θά μά; έφερεν σ' άμχανία; μου είπε:

— Φίλε μου; ζέρει; κιλι σαν κι' έμένα τώ σπίτι. Πίζ' τά κλειδιά κ' όδηγησε πιντού τόν κ. Λουμπέν. Έξρω πώ; θά σ' ευχαριστήση τώ νά όδηγησας πατριώτας.

Τού; έπληγ στό ύπόγειο; όπου άνέτρεψιν τά πάντα; άδειασαν πίνοντα; πολλές; μπουκιές; κρασίου. Υστερα ό Λουμπέν άφού άνοιξε τά γεμάτα βαρέλια; βγήκε από τώ πλημμυρισμένο ύπόγειο κ' έδωσε

ΔΗΜΩΔΕΣ ΝΟΡΒΗΓΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

Την μητέρα ή Χριστούλα πολύ zalοπιάνει.
Ένα ροδό του "Ασβγιορν μονάχη νά ζάνη.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Καλήν ή μαμάκα απόκρισι δίνει
νά κόψη τὸ ροδό, ὅπως ήθελ' ἐκείνη.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Στήν τράπεζα ἐπάνω τὸ φόρεμ' ἀπλώνει,
Τραντάφυλλα, κρινούς αὐτοῦ μιμιτιλῶνει.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Κ' ἐκεῖ γύρω-γύρω στήν κάθε μισγάλη
καράφι καί κῆμ ἀφρισμένο τοῦ βάλλει.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Σὲ κάθε μανίσι ἔχει ή κόψη ξομπλιάσει
τά πιὸ καλά λάγια, πὸν τρέχουν στὰ δάση.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Κατόπι κεντάει στὰ δύο τὰ πλευρά του.
Τὴν πιὸ ἔμορφη κόρη, πὸν βρῖσκει δὸ κάτου.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Καί βάλλει κατόπι ἐπάνω στὰ στήθη,
ὁ νιὸς μὲ τὴ νέα τὸ πῶς ἐφιλήθη
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Κατόπι σ' τ' ἀδέλφι της λέγει μιὰ λέξι :
στον "Ασβγιορν μὲ τούτο τὸ ροδό νά τρέξῃ
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Τὸ πῶς θές νά πάγω, Χριστούλα, εἰπέ μου,
αὐτὸν δὲν τὸν εἶδα ὡς τώρα ποτέ μου !
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Ἐκεῖ στὸν ἀγῶνον τὸ στάδιο πάνε
ὁ "Ασβγιορν αὐτοῦ μὲσ' στὴ μέση του θάνατι.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Τὴν ἄρτα θὰ παῖξῃ, νά παίρνῃ, νά δίδῃ,
καί θάχῃ ὁ "Ασβγιορν χρυσὸ δαχτυλίδι.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Πάρε "Ασβγιορν τὸ φόρεμ' αὐτὸ ἂν σὲ μέλλῃ,
ή ἀδελφὴ μου ή Χριστούλα σ' ἐσένα τὸ στέλλει.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Πολλοὶ τρέξαν κοντὰ νά τὸ ἰδοῦνε.
Τὰ σειρήνια του ὅλα ὀλόχρυσά ποῦναι.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Γιὰ στὰ χέρια καί γιὰ στὰ δάχτυλα ἐκείνη,
πὸν κεντήσαν δωπέρα τὰ ροδά, τὰ κρῖνα,
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Μιὰν ἀπάντησι πρέπει νά πῆς στήν παρθένο,
εἰς τοὺς γάμους μου νάρθῃ πολὺ τὴν προσμένω.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Θέλει νάλθῃ στὸ γάμο μου πὲς της, νά μένῃ,
κεῖν' ή ἴδια ή ὀραία νυφούλα θὰ γένῃ.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

"Αλλά δῶρα τοῦ δίδει σ' αὐτὴ νά πηγαίνει,
καί καρφίτες, χρυσὸς, καί ὀλόχρυσος χτένι.
Τόν "Εδιγγ τραβάει ή καρδιά της.

Μεταφρ. Γ. Βιζνινοῦ

τὸ σύνθημα τῆς φευγάλας. Τοὺς συνόδεμα ὡς τὴν πόρτα, ἔκλεισα
πίσω τοὺς κ' ἔτρεξα ν' ἀναγγεῖλω στὴν κυρία ντὲ Λουζι, ὅτι σὸ-
θήγαμε...

Σ' αὐτὴ τὴν εἶδησι, σάβροντας κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα, φώναξε :

— Κύριε Πλανσοννέ ! Κύριε Πλανσοννέ !

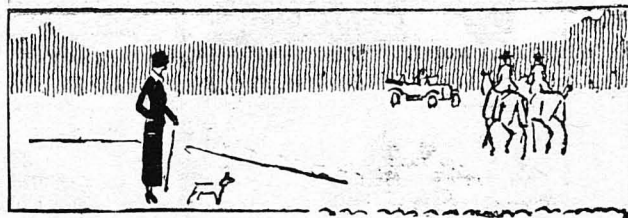
Καμμιά ἀπάντησις...

Σηκώσαμε γρήγορα τὸ στρώμα καί κεντάσαμε ἀπὸ κάτω.

"Ὁ δυστυχεμένος Πλανσοννέ ἦταν νεκρὸς !

Εἶχε πάθει συγκοπή ἀπὸ τὸν τρόμο του !...

ANATOLE FRANCE

ΤΡΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΕΝΕΙΒΣ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

"Ὁ περίφημος ζωγράφος Ζερικὼλ ὅταν ετοίμαζε τὴν μεγάλην
εἰκόνα του «Ναύγιον τῆς Μεδοῦσης», θέλοντας νά μένῃ στὸ
ἀτελιέ του καί νά ἐργάζεται καί νά μὴ παρασύρεται στὰ κερφενεῖα
καί στοὺς περιπάτους... ἐξύρισε ὀλόκληρο τὸ κεφάλι του καί τὸ με-
τέβαλε σὲ ηλεκτρικὸ γλῶμπο !

Σ' αὐτὸ τὸ γάλι ἦταν ἀδύνατον καί νά ξεμπτίση στὸ δρόμο καί
ἔτσι δὲν τὸ κούνησε ἀπ' τὸ ἐργαστήριό του.

Καί ὁ Βίγκωρ Οὐγγὼ ἀναγκάστηκε νά καταφύγῃ σὲ μιὰ σκόπημη
καί ἀποτελεσματικὴ τρέλλα γιὰ νά μὴ βγαίνει ἔξω, ὅταν ἔγραφε τὴν
«Παναγιάν τῶν Παροϊῶν».

Διέταξε ἀπλοῦστατα καί τοὺς πήραν ἀπὸ τὸ σπίτι ὄλαις του ταῖς
ἐνδυμασίας καί ἔμεινε μὲ μιὰ τόσο τσαλακωμένη καί σουρελλιασμένη
πὸν ἂν ἔβγαίνε μ' αὐτὴ στὸ δρόμο θὰ τὸν ἔπερναν μὲ τὰ λεμονία !

Ἐπίσης ὁ γλύπτης Σοατὸν εἶχε διατάξει νά τοῦ ῥίχνουν κάθε
πρῶτὸ κατακέφαλα ἕνα ποτήρι κρῶο νερό, γιὰ νά ἀναγκάζεται ν' ἀ-
φήνῃ τὸ ραγάτι τοῦ κρεββατιοῦ καί νά σηκώνεται νά ἐργάζεται.

"Ὁ Ἀλφὼνς Δωδε κατώκησε κάποτε σ' ἕνα ἐρημικὸ φάρο, γιὰ νά
κατορθώσῃ νά ἐργασθῇ συστηματικῶς. Ἦταν ὅμως τόσο ἡ μοναξιά
του πὸν ἀναγκάστηκε ἐν τέλει νά φύγῃ ἐκείθεν γιὰ νά μὴ τρελλαθῇ
μόνος του.

Τέλος ὁ ζωγράφος Λιέμ ἔχων νά τελειώσῃ ἕνα πίνακά του παρε-
κάλεσε κάποιον φίλο του νά τὸν κλειδώσῃ μέσα στὸ ἀτελιέ του καί
νά πῶρῃ τὸ κλειδί μαζί του, νά μὴ ἐπιστρέψῃ δὲ καί νά μὴ τὸν ξε-
κλειδώσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ὀρισμένων ἡμερῶν ! Εἶς ἀπρόετης ἔ-
διδεν ἐν τῷ μεταξύ αὐτῷ τροφὴν εἰς τὸν Λιέμ ἀπὸ ἕνα φρεγγίτη !...

Πάντα ταῦτα εἶνε βέβαια πιστευτά, δὲν ἔχουν τίποτε τὸ ἀπίθανο,
γνωστῆς οὐσίας τῆς ἀναβλητικότητος, τῆς ἀκαταστασίας καί τῆς ὀ-
κνηρίας τῶν λογίων καί τῶν καλλιτεχνῶν. Ἄριστῶς

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Μὲ ἀγαπᾷς ; τότε γιατί μονάχη ἀναστενάξεις ;
Δὲν μ' ἀγαπᾷς ; Τότε γιατί μὲ πόθο μὲ κεντάξεις ;
Ἄν μ' ἀγαπᾷς, εἰπέ μου το, σιμὰ σου νά πετάξω
Δὲν μ' ἀγαπᾷς, εἰπέ μου το τὸ δρόμο μου ν' ἀλλάξω.

Τζάνι.

ΧΡΗΜΑΤΗΣΙΗΡΙΟΝ

Φωλῆα ὅπου μαζόνονται σ' ἐκείνη
Ἀκόπιαστα ὅσοι θέλουνε νά ζῶνε,
Τόπος π' ὅποιος μπορεῖ τὸν ἄλλον γδύνει,
Λημέρι πὸν γελιῶνται καί γελοῦνε.
"Ὁ ἕνας τ' ἄλλουνοῦ παγίδα στήνει,
Ἐνὸ ἀδερφικὰ τάχα μιλοῦνε
Κατεργαριάς καί ἀπάτης ἐργαστήριον...
Κ' ἔχει ἐπιγραφὴν : Χρηματιστήριον !...

Ἰδιότροπος

ΣΥΝΤΑΓῆ

Ερξίζουσι συζύγων ζεύγη ;
Ἴδου ή μόνη των εἰρήνη ;
Ἐκείνος πρὸς δυσμάς ἄς φεύγει
Καί πρὸς ἀνατολὰς ἐκείνη !

Κρότος

ΧΗΜΙΚΟΙ προπαρασκευάζονται διὰ τὸν μέλλοντα ἐν-
τός ὀλίγων μηνῶν νά διενεργηθῇ διαγωνισμὸς τοῦ Χημ.
Ἐργαστηρίου τοῦ Ἰ.π. τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀπευθυν-
θετε μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου εἰς τὸν χημικὸν κ. Π.
Εγγένιον, χημικὸν ἐργ. Ἰ.π. Οἰκονομικῶν (ὁδὸς Ἀγγ.
Βλάχου, πρῶτον Ἀμύδσειας) 11—12 καθ' ἐκάστην, ἢ
ὁδὸς Παιανίων 20 (Μεταξουργεῖον) 2—3 μ. μ.